

Vzdálení

Hana Zagorová

Ráno spíš jen chvíli dýl
a já se trápím.
Ráno spíš jen chvíli dýl,
slzy mé tváře skrápí.
Tak moc mi schází
tvůj hlas a ústa tvá.
Jsme víc nežli nazí,
ale možná jen já.
Bílou hůl já nosívám,
než noc tě vrátí.
Bílou hůl já nosívám
než se zas tvůj sen ztratí.
Je ve hvězdách psáno
o kom právě sníš,
už je ale ráno...
Vzdálení snad jsme si blíž.

Ráno spíš jen chvíli dýl
a já se trápím.
Ráno spíš jen chvíli dýl,
slzy mé tváře skrápí.
Je ve hvězdách psáno

o kom právě sníš,
už je ale ráno...
Vzdálení snad jsme si blíž.

Vzdálení snad
jsme si blíž.